

Một chuyến đi khó quên

Huỳnh long Trị

Đầu giây mỗi nhợ chuyến đi này là bạn Khương hùng Chấn, cùng khóa 1 kỹ sư Công chánh 1958-1962. Sau khi vợ tôi qua đời vài tháng Chấn rủ tôi sang Texas chơi. Lúc vợ tôi còn sống, hai bạn Hà văn Trung và Hoàng như Ngọc cũng có rủ vợ chồng tôi sang Cali chơi, nhưng vì việc làm ăn bẽ bộn nên cứ hẹn lần. Sau khi được biết tôi có ý định đi California và Texas để thăm các bạn xưa, Trung liền tung ra một lá thư lâm ly, ai oán mà khô hài gợi cho tất cả các bạn đồng khóa ở Cali với một chương trình quy mô để đón tôi và sẵn dịp tổ chức một buổi họp mặt của khóa 1 sau gần nửa thế kỷ xa cách.

Chuyến bay KLM của Hòa Lan cất cánh từ Amsterdam ngày 8 tháng 4 năm 2011 đã đáp xuống phi trường LAX Los Angeles đúng giờ ấn định sau khi bay trên không trung gần 11 tiếng. Phải đứng sấp hàng hơn 1 giờ mới làm xong thủ tục quan thuế. Tôi sốt cả ruột. Tôi tự hỏi không biết bạn Trung và Ngọc đi đón tôi có mong lắm không? Vừa đẩy xe chở hành lý ra khỏi cửa quan thuế tôi nghe Trung la lên: "Nó kìa.." Gặp lại Trung sau hơn 35 năm và Ngọc sau hơn 45 năm mừng quá...Tôi nghe Ngọc và Trung nói chờ tôi sốt cả ruột...

Ghé Monterey Park ăn trưa Trung đưa Ngọc về nhà, nhờ đó biết được nhà Ngọc và làm quen với chị Ngọc. Về nhà bạn Trung được chị Trung đãi cho một bữa cơm chiều với cá hấp. Sáng hôm sau ngủ dậy kéo màn cửa sổ ra, chèn mét ới, tôi thấy gì? Một lớp tuyết mỏng nằm trên bãi cỏ trước nhà. Như vậy là Cali lạnh hơn Hòa Lan à? Bạn Trung nói tôi đem cái lạnh từ Hòa Lan qua. Quên nói là nhà của Trung ở vùng núi. Phía sau nhà là một dãy núi khá cao.

Hôm sau Trung chở tôi xuống Little Saigon để đón vợ chồng bạn Võ Hùng từ San Jose đến để cùng đi Universal Studio. Sự xuất hiện của anh chị Võ Hùng là một bất ngờ thú vị. Gặp lại Hùng sau hơn 40 năm mừng mừng tủi tủi. Sau khi mua bánh mì và bánh bao lên xe ăn, chúng tôi 4 người trực chỉ Universal Studio.

A.H.Trung và Trị

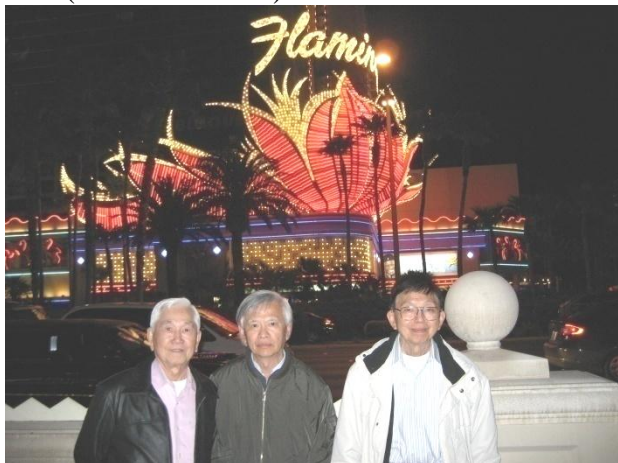
Đi bộ và đi xe suốt ngày trong đó để xem đủ các show như nhà cháy, nước lụt, cá mập táp khán giả v.v... Nhưng cảnh tạo cho tôi nhiều thích thú nhất là lúc xe chạy vào hầm, tất cả đều mang mắt kiếng 3 D (xem hình nổi). Tôi thấy những con khủng long và King Kong nhào vô tấn công, xe thì lắc lư. Các bà và con nít la hét quá chừng. Chị Hùng đi bộ thật giỏi, đi theo tụi này 3 thăng đàn ông mà không than phiền một tiếng...

Ngày hôm sau Trung đưa vợ chồng Võ Hùng và tôi đi Palm Spring đi và dùng Aerial Tram lên ngọn núi cao 3000 feet. Núi còn tuyết, nhìn xuống thấy thành phố Los Angeles như đồ chơi trẻ em...Về nhà Trung thì vợ chồng bạn Ngọc đến tự bao giờ. Được chị Trung đãi buổi ăn trưa với món tôm kho tàu bắc Mỹ Thuận, rất đặc biệt. Sau bữa cơm trưa bạn Trung biểu diễn món Tây Tựu Công, kéo tạ 60 pound...

Tối chúa nhật 10 tháng 4 năm 2011 là một ngày lịch sử cho khóa 1. Buổi tiệc Ré-union được tổ chức tại Royal Banquet Restaurant ở Little Saigon. Anh chị Trung, anh chị Ngọc và tôi đến đó trước. Lần lượt các anh chị Phạm lương An, Lương ngọc Mai, Đào hữu Dinh đến. Những bạn này từ ngày tốt nghiệp, gần 49 năm, đến nay tôi mới gặp lại. Anh chị Võ Hùng và anh chị Lý Bình cũng đến. Bạn Lý Bình gần 35 năm mới gặp lại. Đặc biệt chị Bình có tặng cho tôi một cái bánh có khắc mấy chữ "Bienvenue aux Etats Unis." Sau cùng là anh chị Khương hùng Chấn lặn lội từ Texas sang đây để thăm các bạn cùng khóa. Tổng cộng 8 cặp và tôi đã có mặt trong buổi tái ngộ này...

Về nhà bạn Trung nghỉ được 1 ngày chúng tôi 5 người gồm anh chị Trung và Ngọc cùng

tôi đi xe qua Las Vegas du hí 4 ngày. Bạn đi bạn Ngọc lái xe, bạn về bạn Trung lái hơn 4 tiếng. Bạn Bình đi xe riêng cũng tháp tùng với tụi này. Las Vegas là thành phố đặc biệt, xe cô và người đập diu suốt ngày đêm. Ngoài các casino còn có những trung tâm thương mại như Paris, Cesaer, Sahara, MGM v.v... Tôi với anh chị Trung xem được 3 show ngoài trời: múa nước (Bellagio), núi lửa phun (Mirage) và cướp biển (Treasure Island).

Các AH Trung, Trị và Bình

Tối hôm đó tôi với anh chị Trung đi bộ quá chừng. Chị Trung đi bộ thật giỏi. Có thể nói là tôi lết về khách sạn. Chưa bao giờ tôi thấy đôi giày của tôi nặng như chì. Về khách sạn tôi tưởng tiêu tùng rồi. Hai đầu gối đau quá chừng. Nhờ Trung xịt thuốc, ngủ một đêm, sáng ngày hết, mừng quá. Sáng hôm sau lại tiếp tục đi nữa. Được bạn Ngọc đãi một chiều buffet tại Village de Paris và bạn Trung đãi 2 show Jubilee, Crazy Girls trong rạp với những tiên nữ thật tươi mát của Las Vegas. Một hôm cùng đi với anh chị Trung bằng monorail đến Casino, được anh chị Trung dạy chơi Poker bằng máy. Tôi thắng được 5 dollar, trong lúc Trung thua 40 dollar...

Bốn ngày vui ở Las Vegas qua mau. Trở về Yucaipa ngủ một đêm. Sáng hôm sau, Trung chở tôi từ Yucaipa đến nhà Nga, cháu gái, đồng thời là con gái nuôi của tôi ở Monterey Park. Bạn Phạm lương An cũng đến đó để đón tôi về nhà bạn. Được con gái nuôi đãi một chiều ăn sáng tại đó. Bạn An đón tôi chở thẳng đến thành phố Hollywood, được thấy những ngôi sao với tên và dấu tay dấu chơn của những tài tử nổi tiếng. Sau khi ăn trưa tại Farmer Market,

thuộc ngoại ô thành phố Los Angeles, An chở tôi đến Getty Center, một viện bảo tàng trên núi...

Chiều về nhà được chị An đãi một bữa đặc biệt Huế: bún bò giò heo, bánh lá và chả tôm. Sáng hôm sau, An chở tôi về nhà Nga, con gái nuôi ở Monterey Park để sinh hoạt với gia đình nó 2 ngày 2 đêm. Thật ra tôi là dưỡng của nó. Nhưng nó gọi vợ chồng tôi là ba hai, má hai. Hai đứa con nó gọi tôi bằng ông ngoại. Một hôm nó làm bánh xèo đãi tôi, ăn không chê được.

Bạn Lý Bình đến đón tôi chở về nhà ở Huntington Beach. Trước khi về nhà, Bình chở tôi đến quán cà phê "dễ ghét" để vừa uống mãng cầu xiêm vừa ngắm người đẹp vì không có tiền nên mặc đồ rất ít... Tôi lại được anh chị Bình đãi tại một tiệm Việt Nam nấu theo thực đơn Pháp, rất đặc biệt. Sáng hôm sau, Bình hướng dẫn đi xem bãi biển Huntington trước khi chở tôi đến một tiệm tại Little Saigon để tham dự một buổi họp mặt với các đồng nghiệp Điền Địa: chị Phạm thị Phê, anh Phạm bá Đường, anh Phạm văn Đại. Anh chị Trung cũng có mặt nữa. Sau đó trở về nhà bạn Trung được chị đãi một bữa cà ri dê và đi xem các siêu thị. Các siêu thị bên đây lớn bằng 3, 4 các siêu thị Hòa Lan. Một hôm Trung mua hột vịt lộn về nhậu. Đã hơn 25 năm rồi tôi không có dịp ăn. Tối đó tôi uống 2 chai champagne nhỏ (tôi tưởng là bia) tôi say ngủ một giấc. Đúng là:

*Còn gặp nhau thì hãy cứ say
Say tình say nghĩa bấy lâu nay
Say thơ, say nhạc, say bè bạn
Quên cả không gian lẫn tháng ngày.*

Hôm khác anh chị Trung đưa tôi đi viếng chùa Phật Pháp Tây Lai ở Hacienda Heights. Chùa thật đẹp nằm trên đồi. Chúng tôi ăn cơm trưa chay tại chùa.

Trước khi từ giã Cali, toàn thể gia đình anh chị Trung: các con, rể, dâu, cháu nội ngoại đãi tôi một bữa cá nướng ở Santa Ana.

Ngày chót ở Cali, Trung đã mời được một số bạn ở miền nam Cali đến nhà bạn Bình để ăn trưa và từ giã tôi. Tham dự buổi họp ngoài anh chị Bình còn có anh chị Mai, Dinh, anh Trung và An.

*Đứng: Các AH Mai, Dinh, Trung và Chấn,
ngồi: các AH Hùng, Tri, Ngọc và An*

Họp mặt ở nhà, tôi thấy có phần ấm cúng hơn ở tiệm. Rồi tiệc tàn, tôi từ giã các bạn để ngày mai cùng với bạn Trung đi Texas. Hơn 2 tuần ở Cali có thể nói là thời gian thần tiên của tôi và người có công nhất trong sự thành công của sinh hoạt này là bạn Hà văn Trung và phu nhân. Bạn Trung thì gần như ngày nào cũng lái xe từ vài chục đến 100 miles. Chị Trung thì nấu nướng rất tài tình và lúc nào cũng rộn ràng, và khô hài nữa.

Trung và tôi qua Houston, Texas được bạn Chấn đón tại phi trường. Về nhà khai mạc bằng một châu champagne. Sau đó là buổi ăn chiều do chị Chấn nấu với món tôm hùm hấp, càng tôm hùm mà tôi tưởng là càng cua, và thịt bò nướng. Chấn nói là tôi hên lắm vì phu nhân vừa mới hưu trí nên có thì giờ để nấu nướng. Trung và tôi được anh chị Chấn hướng dẫn xem khu phố nhà giàu Mỹ, khu phố Việt, viện bảo tàng NASA và bãi biển Galveston. Đặc biệt là buổi họp mặt tại nhà hàng Jasmine với hai bạn đồng khóa ở Houston, anh Nguyễn văn Độ và Vũ kim Chu. Trong buổi họp mặt đó có anh Phi ngọc Huyền, khóa đàn anh cũng là đồng nghiệp Điền Địa. Hôm sau có cuộc viếng thăm chùa Việt Nam mà bạn Chấn giữ bí mật đến giờ chót. Được chiêm ngưỡng tượng Phật Quan Thế Âm Bồ Tát hùng vĩ, cũng như tượng Phật nằm... Trung và tôi ở một tuần tại Texas được Chấn đãi ăn khắp các nhà hàng Việt, Tàu, Mỹ, Ý, Ấn... Bữa nào cũng "đại yến". Trung về trước tôi 2 ngày. Tôi ở lại được đi xem chùa Linh Sơn, nhỏ hơn chùa Việt Nam, nhưng

cũng đẹp lắm. Tôi cũng có tham dự ngày biểu tình kỷ niệm ngày 30 tháng 4 với cờ vàng rực rỡ. Buổi cơm chiều ngày chót ở Texas được chị Chấn đãi một món ăn miền bắc rất đặc biệt: canh cua rau cần ta. Hồi nào đến giờ tôi chưa có ăn...ngon lắm. Một tuần ở Texas qua mau. Đây cũng là tuần lễ thần tiên của tôi nhờ sự tiếp đón rất ân cần và niềm nở của anh chị Chấn. Tài nấu nướng của chị Chấn rất đặc biệt.

Tôi quên nói là suốt thời gian tôi ở Cali, Las Vegas và Texas thời tiết rất dễ chịu, không nóng lắm, chỉ có mưa nhỏ 2 ngày ở Cali. Bạn Trung nói là trời đãi tôi.

*Hình đứng: AH Ngọc và phu nhân, các AH Chấn,
Mai, Tri, Hùng, Dinh
và phu nhân, An phu nhân, AH An và Bình,
ngồi: các chị Chấn, Mai, Hùng, Trung và Bình*

Lời Kết:

Chuyến Mỹ du qua 3 tiểu bang, California, Nevada và Texas, theo tôi, không phải là một chuyến du lịch bình thường. Đó là một biến cố trong đời tôi. Chuyện làm cho tôi cảm động là tình bạn sau gần nửa thế kỷ vẫn còn đậm đà. Tôi cũng rất mừng là thấy các bạn, mặc dầu tuổi khá cao, người trẻ nhất 71 tuổi và người lớn tuổi nhất đã 80, vẫn còn nhiều sức khỏe và khô hài đều đặn. Đây cũng là một dịp để làm quen với các phu nhân của các bạn. Các phu nhân đã đóng góp một phần không nhỏ cho sự thành công của chuyến đi này. Xin các bạn và phu nhân nhận nơi đây sự cảm tạ chân thành của tôi.

De Meern (Hòa Lan) cuối xuân 2011
Huỳnh long Tri